

میدون و سوفیا

دشمن فرضی

پوریا عالمی

• رئیس دفتر رئیس‌جمهور گفت: دولت با همه توان در راستای عمل به تعهدات و پاسخ به مطالبات بحق مردم تلاش می‌کند. معنی: اینکه مردم مطالباتی دارند که انجام نمی‌شود ناحق است. دولت هم اهل حق‌ناحق کردن نیست.

دشمن

واعظی گفت: نباید اجازه دهیم یاس و ناامیدی که هدف اصلی دشمنان در ایجاد جنگ اقتصادی علیه ملت ایران است، در جامعه گسترش پیدا کند.

معنی: مردم خوشی زده زیر دلشان که ناراضی هستند.

معنی ۲: هر اتفاقی در کشور می‌افتد هدف دشمن است. برای همین ما هیچ هدفی نداریم! چون زحمت‌ها را دشمن می‌کشد.

معنی ۳: مسئولان ما همان دانش‌آموزانی هستند که توی مدرسه هر اتفاقی می‌افتاد می‌گفتند تقصیر صبحی‌هاست! الان هم یا تقصیر دشمن است یا تقصیر دولت قبلی است یا تقصیر قبلی‌هاست.

عقب- جلو

واعظی گفت: رئیس‌جمهور به‌هیچ‌عنوان از وعده‌هایی که به مردم داده، عقب‌نشینی نکرده است.

معنی: رئیس‌جمهور عقب‌نشینی نمی‌کند، خودتان دریابید.

جمع‌بندی

سوفیا... عشقم... اینکه تو ناراضی هستی چرا من بی‌کارم و معتادم و دست بزن دارم و توی خیابان دعوا می‌کنم و... و تکلیف تو را هم روشن نمی‌کنم، هدف همسایه بغلی است وگرنه من خیلی نایس و کیوت هستم. عاشق تو؛ میدون دوم

شرق روزنامه

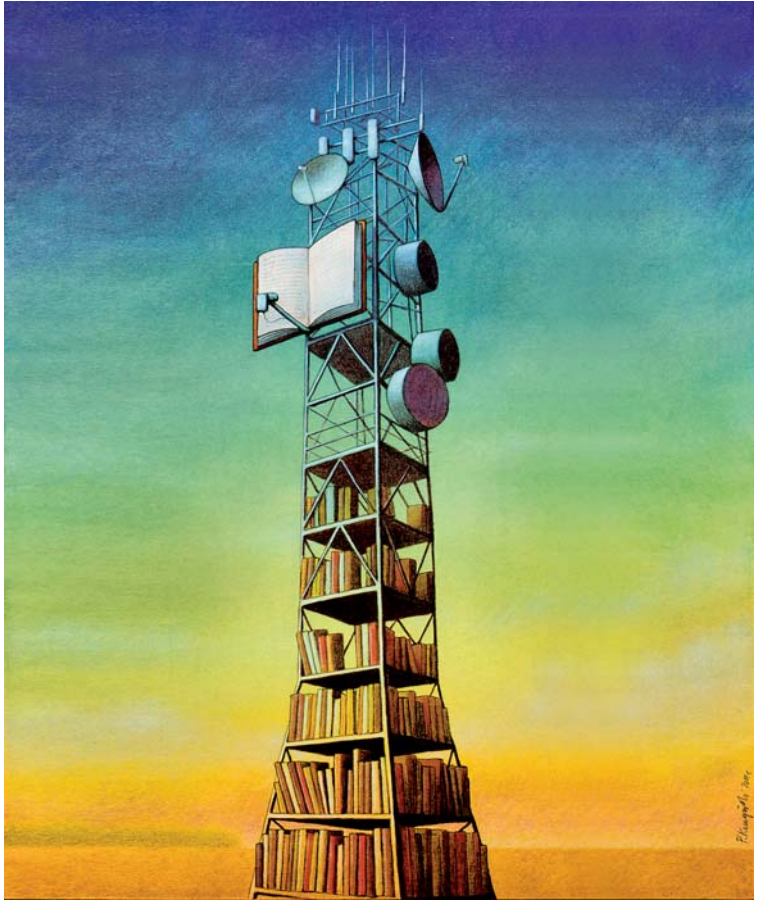
www.sharghdaily.ir

سه‌شنبه • ۲۹ آبان ۱۳۹۷ • ۱۲ ربیع‌الاول ۱۴۴۰ • ۲۰ نوامبر ۲۰۱۸ • سال شانزدهم • شماره ۳۲۹۶ • ۱۶ صفحه • اذان ظهر تهران ۱۱:۵۰ • اذان مغرب ۱۷:۱۴ • اذان صبح فردا ۵:۱۸ • طلوع آفتاب ۶:۴۶

روزنارفرا

کار تون خواب

پاول کوژینسکی

پنجمین دوره

کتاب‌بگردی ۹۷
#من_هم_می_آیم

وعده دیدار پنجشنبه یکم آذرماه

با همکاری نشر گویا و کانال گنجینه‌ی کتاب

تهران، خیابان کریمخان، روبروی خیابان ایرانشهر، پلاک ۹۱

خازن بزرگ کتاب گویا

با حضور اساتید ارجمند:

محمود دولت آبادی

دکتر الهی قمشه‌ای

رضا کیانیان

یدالله کابلی

شکیبا

رضا رفیع

دکتر حسابی

سهیل محمودی

داود آزاد

و تعدادی از

نویسندگان، شعرا

واهالی سینما و ورزش

@ganjine_ketab

سلام به فردا

در دفاع از کانون وکلا

جذابیت سراب

صفا و پاکی‌ای پیدا خواهد کرد که شاید پس از مدتی اصلا نیازی به دادسرا و دادگاه نباشد. بگذریم از اینکه حسب اخبار (بحتمل فیهم صدق والکذب) آغاز ماجرا به شکل اخیر گویا از آنجا بود که تعداد داوطلبان وکالت که مازاد بر ظرفیت بودند، در متوسط تعداد خانوار ضرب و نتیجه گرفته شده بود که تعدادی قریب به ۲۸۰ هزار یا بیشتر رای در یکی از موارد انتخابات از طریق تحیب قلوب این ۷۰ هزار نفر می‌تواند جذب شود. ظاهرا آن محاسبه غلط از آب درآمد و نتیجه نداد؛ اما فرایند آن تحیب قلوب نمی‌توانست متوقف شود. به‌رحال آنان که با حرفه وکالت از نوع عادی و معمول آن سروکار دارند، نیک می‌دانند که مزایای مالی و پول پاروکردن وکلا سرایی بیش نیست. بدیهی است شاید کسانی پول پارو کنند؛ اما این کسان احتمالا نیازی به پروانه وکالت ندارند. گمان می‌رود اولین قدم در راستای حل این مشکل باید آن باشد که جذب دانشجو به دانشکده‌های حقوق و به طریق اولی تأسیس بی‌حساب‌و‌کتاب این‌گونه دانشکده‌ها باید محدود و منضبط شود. آنچه معمولاً صحبتی از آن نمی‌شود، این است که وکیل در مقام دفاع از جان و مال و عِرض مردم است و ناچار باید حداقل‌هایی از نظر علمی، تجربی و اخلاقی در مورد او رعایت شود و این جز با اجرای آزمون و ارزشیابی میسر نیست و درعین‌حال باید به استانداردهای مقرر در ضوابط بین‌المللی ناظر به مورد توجه شود. والله اعلم.

یادداشت

درباره انتخابات نماینده مدیران مسئول در هیئت نظارت بر مطبوعات که به دور دوم رفت

این تازه آغاز راه است

شامگاه یکشنبه نقطه‌عطفی در تاریخ انتخابات نماینده مدیران مسئول در هیئت نظارت بر مطبوعات بود؛ شبی که در آن پس از سال‌ها انتخابات بی‌دردر، حتی با وجودی که انتخابات به شکل کم‌نظیر و عجیبی برای دو بار هم تمدید شد، نامزد پیروز سال‌های قبل موفق به کسب حد نصاب لازم شد و این انتخابات به دور دوم رفت.

دبیر هیئت نظارت بر مطبوعات اندکی بعد از پایان زمان رای‌گیری در اطلاعیه‌ای با اعلام اینکه هفدهمین دوره انتخاب نماینده مدیران مسئول در هیئت نظارت بر مطبوعات ساعت ۲۰ به پایان رسید، گفت: با مشارکت هزارو ۷۱۳ نفر از مدیران مسئول واجد شرایط، نصاب مشارکت بالای ۵۰درصدی در برگزاری انتخابات در مرحله نخست به دست آمد اما با توجه به صراحت آیین‌نامه اجرایی انتخابات، منتخب مدیران مسئول نیز باید اکثریت مطلق آرا را کسب کند که این نصاب، با اندکی فاصله به دست نیامد. حال اما باید دو هفته صبر کرد و منتظر ماند که یکشنبه یازدهم آذرماه مدیران مسئول کدام‌یک از نامزدان دور نهایی را به عنوان نماینده خود راهی هیئت نظارت بر مطبوعات خواهند کرد و سرانجام این انتخابات چه خواهد شد.

اما چرا این انتخابات مهم است؟ هیئت نظارت بر مطبوعات اصولاً در جهان آزاد رسانه‌ای امروز مگر چه اهمیتی دارد که انتخاب نماینده مدیران مسئول در آن باید مهم باشد؟ البته پاسخ به این سؤال سهل و ممتنع است. همان‌قدر که وجود هیئتی برای اعطای لغو مجوز به مطبوعات در جهان امروز عجیب است، در ایران امروز به دلیل ساختارهایش، اتفاقاً این هیئت می‌تواند نقشی بسیار مهم و مؤثر در حیات مطبوعات مستقل و آزاد ایفا کند؛ حال چه به شکل اعطای مجوز و چه در مخالفت با لغو امتیاز آن.

موضوع مهم دیگری که انتخابات امسال را نمایین کرده است، رقابت یک چهره دولتی با چند پست دولتی مهم با مدیران مسئول است؛ رویدادی که فراتر از نام‌ها، حیثیت از یک نقض جدی در قانون مطبوعات و ماده ۱۰ آن که ناظر بر تشکیل هیئت نظارت بر مطبوعات است، دارد. طبق ماده ۱۰ قانون مطبوعات، اعضای هیئت نظارت بر مطبوعات عبارت‌اند از: یکی از قضات به انتخاب رئیس قوه قضائیه، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی یا نماینده تام‌الاختیار وی، یکی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی به انتخاب مجلس، یکی از اساتید دانشگاه به انتخاب وزیر فرهنگ و آموزش عالی، یکی از مدیران مسئول مطبوعات به انتخاب آنان، یکی از اساتید حوزه علمیه به انتخاب شورای عالی حوزه علمیه قم و یکی از اعضای شورای عالی انقلاب فرهنگی به انتخاب آن شورا.

ناگفته پیداست که جز نماینده مدیران مسئول و با اندکی اغماض نماینده اساتید دانشگاه، هیچ چهره مستقل و غیردولتی‌ای در این هیئت نیست و تلاش برای دولتی‌کردن همین یکی، دو کرسی مستقل از سوی دولتی که با ادعای آزادی مطبوعات و واگذاری امور به اهلیش سر کار آمده، اندکی عجیب و غیرقابل چشم‌پوشی است. موضوع روشن است: فردی که مشاور ارشد وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی است و می‌تواند در صورت علاقه به عضویت در هیئت نظارت در مطبوعات، به عنوان نماینده تام‌الاختیار وزیر در این هیئت حضور یابد، چرا و از چه رو جا را برای نماینده‌ای مستقل از مدیران مسئول تنگ کرده است؟ آیا ایشان (مسئله فرد نیست و هر فردی به جای ایشان در این انتخابات شرکت می‌کرد، خطاب این سخن بود) با این همه شغل دولتی که آخرینش انتصاب به سرپرستی سازمان سینمایی کشور با هزاران مسئله ریز و درشت دیگر است، اساساً این صلاحیت، وقت و انرژی را در خود می‌بیند که شغلی جدید برای خود دست‌وپا کند؟ آیا ایشان درواقع خود را مدیرمسئول مطابق با استانداردهای یک مدیر مسئول با همه دغدغه‌ها و لوازم حرفه‌ای آن می‌بیند یا صرفاً قرارگیری نام وی در صفحه شناسنامه یک نشریه او را مدیرمسئول کرده است؟

مهم‌تر از آن آیا شرکت فردی که نه‌فقط متعلق به بدنه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی که دارای جایگاهی مهم در رأس آن است، نافه یک رقابت برابر و عادلانه نیست؟ آیا این عادلانه است که یک طرف مدیران مسئول رسانه‌ها باشند و در طرف دیگر فردی که در رأس دستگاهی قرار دارد که قرار است با اعضای آن همان مدیران مسئول یارانه و وام و سایر امتیازات مادی و معنوی بگیرند؟ آیا همین یک موضوع کافی نیست که این رقابت را یک رقابت نابرابر بدانیم؟

به‌رحال، انتقادات در این حوزه تاکنون گوش شنوایی نداشته است و انتخابات امسال هم با شرکت همین نماینده نام‌آشنای دولتی برگزار شد؛ اما مدیران مسئول رسانه‌ها نشان دادند که با یک کار جمعی و سرخمن‌کردن به قدرت حاکم، می‌توان در انتخاباتی چنین نابرابر هم صحنه را واگذار نکرد و حداقل دوهفته‌ای برای انسجام بیشتر و تشریح وضعیت واقعاً موجود به مدیران مسئولی که به هر دلیل در این انتخابات شرکت نکردند، زمان خرید. مهم، نتیجه نهایی این رقابت نابرابر نیست، مهم راهی است که آغاز شده است و می‌رود که به یک باور و خرد جمعی تبدیل شود...

بهمن کشاورز

حرفه وکالت دعاوی در کشور ما قدمتی بیش از صد سال دارد که البته شروع حضور وکیل مدافع در دعاوی در جامه «وکیل مراقعه» و مختص دعاوی مدنی بوده است و قضیه چنان بوده که هرکس با یا بدون داشتن آگاهی‌های فنی و علمی و تجربه کافی بر منای ارتباطات و آنچه آن را مؤدبانه می‌توان «روحیه بالا» نام نهاد، میابشر دفاع از مردم در محاکم می‌شده است. ضرورت‌های اجتماعی و تاریخی و تکامل افکار و آگاهی‌ها در طی زمان، آغاز فرایندی را باعث شد که ابتدا به شرکت داوطلبان این حرفه در امتحان و تشکیل نوعی سازمان صنفی منتهی شد که تکامل این سازمان بالاخره به رخ‌نمودن کانون وکلای غیرمستقل انجامید و پس از افت‌وخیزهای زیاد، سرانجام در ۱۳۳۱ کانون وکلا مستقل شد و وکلای وابسته به این کانون در سه کانون مرکز، آذربایجان و فارس و بادر، مباشر امر دفاع در امور مدنی و کیفری شدند. توجه داشته باشید که از یک سو تعداد فارغ‌التحصیلان رشته حقوق قلیل بوده است و از دیگر سو، داوطلب برای این حرفه چندان زیاد نبود و بالاخره محدودیت تعداد دانشکده‌های حقوق به گونه‌ای بود که

روایت

زنان و ورزشگاه

هنوز زمان زیادی از برگزاری بازی پرسپولیس با کاشیما نگذشته است؛ اتفاقی بزرگ که با حضور پرسپولیس در فینال لیگ قهرمانان آسیا رقم خورد و گامی بود برای بهبود شرایط ورزشگاه آزادی، فراهم‌شدن دستیابی اندک زنان به این ورزشگاه. همین دستیابی اندک و گزینشی بود که سبب ماجراهای فراوان در شبکه‌های اجتماعی شد و بار دیگر بحث گام‌های کوچک را مطرح کرد.

کاربران درباره چند مسئله تاکید و نگرانی داشتند، به‌خصوص که اتفاق عجیبی رخ داد و عده‌ای از زنان علاقه‌مند پشت در استادیوم را به بهانه بردن داخل ورزشگاه به بیرون برده و‌ها کرده بودند؛ این زنان جز، افراد گزینش‌شده و دعوت‌شده از طرف فدراسیون یا نماینده‌ها نبودند، آنان افراد عادی‌ای بودند که شخصا به‌خاطر علاقه شخصی به استادیوم رفتند. پس از منتشرشدن فیلمی درباره این برخورد، هم رسانه‌ها و هم تعداد زیادی از کاربران نسبت به این اتفاق واکنش نشان دادند؛ مثلاً آذر منصوری نوشت: «رفتاری غیرقابل توجیه که مسئولین در اولین فرصت باید پیگیری لازم را برای توبیخ کسانی که این وضعیت را به وجود آوردند، داشته باشند و از همه کسانی که پشت در ماندند، دلجویی شود». در این میان تعدادی از نمایندگان همان روز نسبت به این مسئله واکنش نشان دادند. اما با توجه به اینکه همه‌چیز در کشورمان یکی، دو روز بعد فراموش می‌شود، این مسئله و پیگیری آن نیز فراموش شده است. اما این سؤال‌ها همچنان مطرح است که چه کسی دستور را داده، چه کسی این عملیات را اجرایی کرده و چرا برای این رفتار دور از شان عذرخواهی صورت نمی‌گیرد و از افرادی که این اتفاق برایشان رخ داده دلجویی نشد.

هر چند ۲۰۰ نفر از این تعداد هم با اصرار توانستند به داخل ورزشگاه بروند، اما آنها را با عزت و احترام راه ندادند. معطلی، امرونی‌های مدام و تحقیر همراهشان بود. اما بخش دیگری از این مشکل به ماجرای برخورد مخاطبان با قضیه ورود آن زنانی برمی‌گردد که توانستند گزینش‌شده به ورزشگاه بروند.

زنان که به‌سختی این مطالبه خود را فریاد زدند و توانستند از تعداد اندک ۱۵۰ نفر در بازی تیم ملی با بولیوی تعداد خود را به ۸۵۰ نفر برسانند. درواقع به نوشته یک کاربر: «تعداد کمه. انتخاب شده‌اند/ اما اگر نبود استادگی زن‌ها همین هم اتفاق نمی‌افتاد. دنیا و فیفا خبردار نمی‌شد. کسی نمی‌دانست چنین خواستی اصلاً وجود داره». تعداد زیادی از روزنامه‌های اصلاح‌طلب از این حضور زنان استقبال کردند. همین‌طور مردان داخل ورزشگاه نیز زنان واردشده به استادیوم را مورد تشویق قرار دادند. افرادی نظیر حسن نمکدوست، استاد ارتباطات نوشتند: «فکر می‌کردم زن‌هایی که پس از سال‌ها تلاش شان، سهم کوچکی از آزادی را نصیب خود کرده‌اند چه احساسی دارند. وقتی خواندم هنگام حضورشان جمعیت یک‌صد تشویقشان کرده، افسوس خوردم در استادیوم نیستم؛ میان تشویق‌کنندگان. چنان تشویق می‌کردم که صدایم هنوز گرفته بود». عده‌ای به‌شدت بر اینکه نباید زنان می‌پذیرفتند به صورت گزینشی در ورزشگاه حضور پیدا کنند اصرار داشتند و معتقد بودند نباید این رفتار انجام شود و این سؤال را مطرح می‌کردند که چرا تعدادی از زنان پذیرفتند در ورزشگاه حضور داشته باشند. در سوی دیگر زنانی نیز بودند که این شیوه را گامی کوچک برای بهبود بداندن، یکی از کاربران نوشت: «همه با برخورد گزینشی و رانتهی و انتخابی مخالف‌اند. به‌خصوص این مورد که انکار نمایشی بود برای FIFA. اما زنانی که به استادیوم رفتند هم لایق فحش و تحقیر نیستند. باید خواستار تغییر رفتار مسئولان شد». یکی از زنانی که به استادیوم رفته بود نیز نوشت: «با بدبختی و هزار جور تحقیر با زور فیرف رفتم داخل استادیوم و کلی آدم فحش‌مون دادند، ولی هیچ‌کس به هیچ مردی امروز نگفت چرا بدون زن‌ها می‌روید ورزشگاه. چرا تحریم نمی‌کنید. چرا کنار زن‌ها نمی‌ایستید. این حق را به‌تنهایی نمی‌توانیم بگیریم».

شاید مجموع نظر کاربران را بتوان این‌گونه بیان کرد که فارغ از اینکه «ورود زنان به آزادی چقدر اجبار، نمایش یا واقعیت بود، اما حتماً گام بلندی برای تحقق رؤیای رفتن خانوادگی به استادیوم است». با توجه به اینکه حالا با وجود فراهم‌شدن برخی زیرساخت‌ها نظیر پیداشدن شش دستشویی در بخش وی‌آی‌بی یا فراهم‌شدن جایگاه خاص زنان، امکان ورود زنان آسان‌تر شده است، مسئولان نیز نباید با روی بازتری به برآورده‌کردن این مطالبات بپردازند؟

زیر آسمان شهر

آسمان بی‌نور شرط دیده‌شدن شهاب‌ها

بارش شهابی اسدی که از ۱۴ آبان‌ماه آغاز شده است، تا ۹ آذر ادامه خواهد داشت. این بارش شهابی یکی از بارش‌های شهابی بسیار معروف است، چون تعداد شهابی که این بارش دارد، در زمان‌هایی که دنباله‌دار منشأ این بارش به زمین نزدیک می‌شود، بسیار زیاد است. نام این دنباله‌دار «تمپل تاتل P/55» است که هر ۱۲۰ سال یک‌بار به نزدیکی خورشید می‌رسد و موجب تقویت بارش شهاب اسدی می‌شود. به عبارت دیگر زمانی که این دنباله‌دار به نزدیکی خورشید می‌رسد، تعداد شهاب‌های این بارش شهابی بسیار زیاد است. دنباله‌دار تمپل تاتل در سال ۱۳۷۷ به نزدیکی خورشید رسید و باید ۱۲۰ سال دیگر در انتظار نزدیک‌شدن این دنباله‌دار به خورشید باشیم تا موجب تقویت این بارش شود.